گزارش کوتاه

افزایش مهاجرت در روستاهای جنوب استان ایلام

■ **شرق:** براساس سرشماری نفوس و مسکن در سال ۱۳۷۹ جمعیت روستاهای شهرستان آبدانان در استان ایلام ۲۴ هزار و ۶۳۵ نفر بوده که در آخرین سرشماری سال ۱۳۸۵ جمعیت روستایی به ۱۸ هزار و ۴۸۱ نفر کاهش یافته است و این درحالی است که جمعیت شهرستان آبدانان نیز کاهش چشمگیری و رشد جمعیتی منفی‌ای داشته است.

براساس آمار سال ۱۳۷۵ جمعیت شهرستان ۴۷ هزار و ۶۵۲ نفر بوده که در سال ۱۳۸۵ به ۴۶ هزار و ۲۶۵ نفر کاهش پیدا کرده است.این کاهش جمعیت در روستاهای گرمسیری بیشتر نمایان بوده به طوری که روستاهای کنار جهانگیر، چرمل، چپ و راست، چم شالان و علی‌آباد بسیار بیشتر بوده. چنانکه بعضی خالی از سکنه شده‌اند یا چند خانوار عشایری در فصل قشلاق و کوچ پاییزی در آن سکنی می‌گزینند. در روستاهای انجیره و گنداب نیز مهاجرت وجود دارد که روستای انجیره ماسبی نزدیک به ۵۰ خانوار مهاجر داشته است. به گفته محمد عسگری یکی از اهالی روستای انجیره که خود به شهر مهاجرت کرده در این باره می‌گوید که به علت عدم وجود آب شرب سالم، عدم اجرای طرح هادی روستا، بیکاری و عدم وجود دبیرستان روستاییان را به مهاجرت واداشته است و هر روز از جمعیت آن کاسته می‌شود. این درحالی است که دو حلقه چاه جهت آب آشامیدنی حفر نشده که هیچ‌کدام به سفره‌های آب زیرزمینی نرسیده‌اند.

زمینی‌وند، دهیار روستای هلیوه می‌گوید: در طول سالیان گذشته نزدیک به ۴۰ خانوار از این روستا مهاجرت کرده‌اند. وی دلیل اصلی این مهاجرت را خشکسالی‌های پی‌درپی که منجر به از دست رفتن سرمایه روستاییان شده، می‌داند که ماندن آنها در روستا چیزی جز فقر و فلاکت نبوده است.وی در ادامه می‌گوید: با وجود این خشکسالی‌ها، آبی که زمین‌های کشاورزی را مشروب می‌کرد با انتقال آن جهت شرب روستاهای اطراف، زمین‌های آبی را به دیمی تبدیل کرده است و این کار موجب از بین رفتن کشت آبی و باغ‌ها شده که اشتغال را از بین برده و روستاییان را بیکار کرده است.با کم‌آبی‌های چند سال اخیر، چشمه‌ها خشکیده و تامین آب برای دامداران به مشکل جدی برخورده که جهت از بین نرفتن سرمایه و زندگی خود مبادرت به مهاجرت کرده‌اند.علی‌آقا امامی یکی از روستاییان روستای آبطاف است که خود و برادرش به شهر مهاجرت کرده‌اند. او در این‌باره می‌گوید: با توجه به اینکه ما شغلی غیر از کشاورزی نداشته با این خشکسالی‌های پیاپی سرمایه و زندگی ما از بین رفته و چیزی برای ماندن نداشتیم و مسوولان هم برای حل این مشکل چاره‌ای جدی نیندیشیده‌اند و ما را برای شاید زندگی بهتر مجبور به مهاجرت کرده است.کشاورزان روستاهای آبدانان با افت شدید برداشت گندم در سالیان اخیر روبه‌رو بوده‌اند که باعث از بین رفتن سرمایه آنان و کشاندن آنان به ورطه فقر شده است؛ به طوری که بسیاری در برآوردن نیازهای اولیه زندگی درمانده و چشم به انتظار کمک اندک نهادهای حمایتی هستند.در سال ۱۳۸۶ در بخش کلات مورموری نزدیک به ۳۰ هزار تن گندم برداشت شده که امسال با افت شدید مواجه شده به طوری تا به اکنون سه هزار تن گندم آن هم با کیفیت پایین برداشت شده است.هر چند امکاناتی مانند برق، آب سالم، تلفن و غیره برای هر روستایی لازم و ضروری است اما براساس نظر کارشناسان مربوطه، مهم‌تر از همه اینها اشتغال پایدار و منبع درآمد مطلوب است که هر فردی را در روستا ماندگار می‌کند و حل معضل بیکاری خود باعث توسعه و رونق روستا می‌شود.هرچند وام مسکن روستایی آنان را از مسکن مطلوب برخوردار می‌کند، اما بازپرداخت تسهیلات اعطایی با عدم وجود شغل مناسب و عدم رونق کشاورزی و دامداری مشکلی بر مشکلات می‌افزاید. برای عدم مهاجرت روستاییان اشتغال پایدار و درآمد کافی یکی از ضروریات و اصلی‌ترین راه حل‌هاست. مسوولان برای جلوگیری از افزایش مهاجرت در روستاهای جنوب استان ایلام تمهیداتی را اندیشیده‌اند که یکی از آنان استفاده از منابع آب عقبه سرعظیم کرخه برای آبیاری زمین های کشاورزی همجوار بوده است که در دوره اول سفرهای استانی هیات دولت به استان ایلام به تصویب رسیده و طرح مطالعاتی آن نیز انجام شده اما تا اکنون به اجرا در نیامده است.کوثری‌فر فرماندار آبدانان در این مورد می‌گوید که روند مهاجرت در روستاهای آبدانان بسیار پایین است و آن را طبیعی می‌داند.وی کاهش ۱۰ هزار نفری سرشماری سال ۶۵ و عدم رشد جمعیت از ۷۵ تا ۸۵ را به دلیل بازگشت مهاجران و جنگ‌زدگان تحمیلی می‌داند و عدم رشد جمعیت متناسب با رشد جمعیت کشور را طبیعی و عادی می‌داند. این در حالی است که بسیاری از نخبگان و تحصیلکردگان عالی و صاحب سرمایه از این شهرستان کوچیده‌اند. خشکسالی چشمه‌ها را خشکانده، جان‌ها را فسرده و گرد و غبار چشمان را تیره کرده و سینه‌ها را سوخته و چشم آسمان تنگ شده است و جان فرسوده روستاییان دیار ما فرسوده‌تر شده و کورسوی امید در آنان رو به افول است.

نفت‌خیزترین استان ایران رتبه دوم بیکاری در کشور را دارد

خوزستان؛ بوی نفت و بیکاری

عبدالنبی جنتی‌نژاد، خوزستان

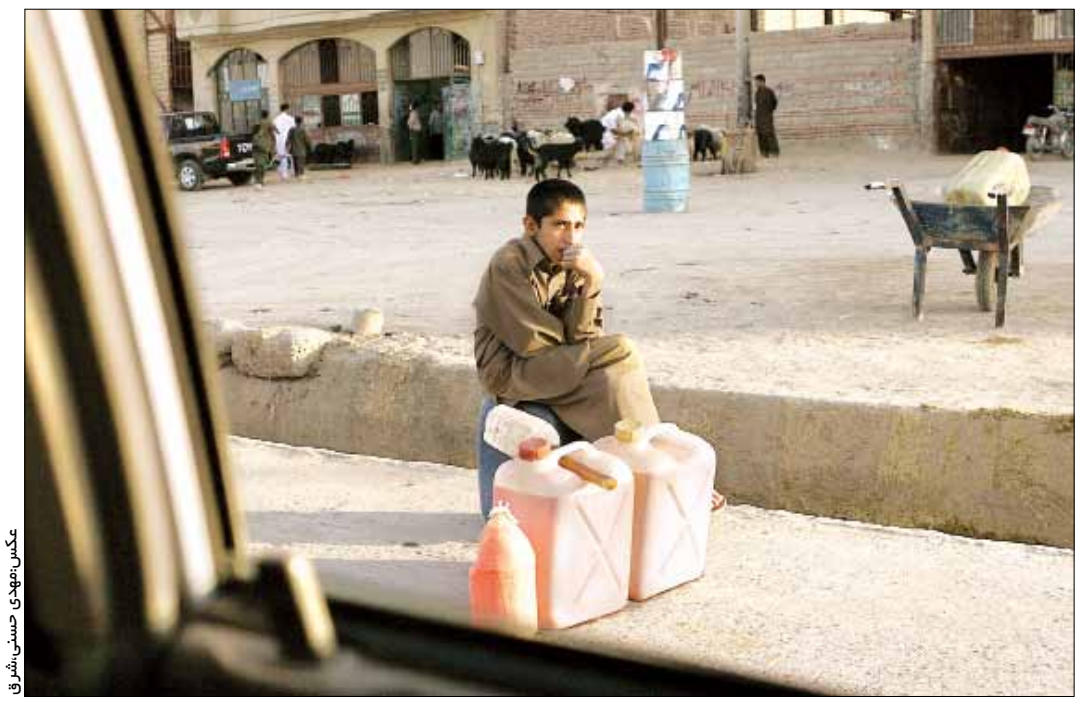

عکس: مهدی حسنی/شرق

در مسیر منتهی به یکی از بزرگ‌ترین مجتمع‌های پتروشیمی کشور، یعنی پتروشیمی بندر ماهشهر در کنار جاده، مردی با چند پیت بنزین ایستاده است و بنزین می‌فروشد. خودش می‌گوید؛ سهم او از نفت خوزستان همین است، شاکر است و ناراضی! نامش فؤاد است و تا همین چند ماه پیش نیروی انتظامات یکی از همین مجتمع‌های پتروشیمی بود، تعدیل نیرو یا به عبارتی دیگر اخراج از کار باعث شد به کار بنزین فروشی رو بیاورد. تلخ و عصبی حرف می‌زند، همراه با لبخندی که به سختی می‌توان پشت آن را خواند. پای درد دلش که بنشینی حرف بسیار دارد برای گفتن؛ از اخراج و بیکاری چند ماهه‌اش که او را تا آستانه اعتیاد و از هم پاشیدگی زندگی‌اش برد تا گرانی و اجاره نشینی و دردسرهای بنزین فروشی. حرف آخرش اما گلایه‌ای تلخ است. می‌گوید: «من نه پول نفت می‌خواهم نه صدقه، کار می‌خواهم، کاری که بتوانم رویش حساب باز کنم و حداقل برای چند سال خیالم از بابتش راحت باشد. به نظر شما این برای من خوزستانی توقع زیادی است؟ در جوابش حرفی برای گفتن ندارم و او را با پیت‌های بنزینش و آفتاب سوزان تنها می‌گذارم.»

آمارهای رسمی چه می‌گویند؟

استان خوزستان با ۴/۵ میلیون نفر جمعیت و داشتن منابع عظیم نفت و گاز، وجود صنایع پتروشیمی و فولاد و همچنین وجود آثار و ابنیه تاریخی، طبیعت چهارفصل و داشتن یکی از حاصلخیزترین جلگه‌های ایران نام ثروتمندترین استان کشور را با خود یدک می‌کشد. نامی که خوزستانی‌ها خود می‌گویند به کام ما نیست. شاید اگر اشتغال را تنها یکی از پارامترهای مهم در میزان بهره‌مندی خوزستانی‌ها از این ثروت فرض کنیم، اینکه بگوییم این ثروت به کام آنها نیست، گلایه‌ای بی‌ربط نباشد. مساله بیکاری و اشتغال در این استان یکی از بحث‌برانگیزترین و چالشی‌ترین مباحثی است که از دیرباز وجود داشته و همیشه با این سوال مهم همراه بوده و هست که چرا با وجود این همه منابع طبیعی و صنایع موجود، نرخ بیکاری‌اش در مقایسه با دیگر استان‌ها از وضعیت بدتری برخوردار است؟ این سوال همواره با جواب‌های متفاوت و متناقض مسوولان استانی و کشوری روبه‌رو بوده و هست و مهم‌ترین دلیلش نیز ارایه آمار و ارقام‌های متناقض درخصوص نرخ بیکاری استان است. مرکز آمار ایران میزان بیکاری برای استان خوزستان را ۱۲درصد اعلام کرده، آماری که تا همین جا نیز استان خوزستان را در جایگاه دوم کشور قرار می‌دهد، اما مسوولان استانی درخصوص این آمار چیز دیگری می‌گویند.

بیکاری ۲۵ درصد

شریف حسینی، نماینده اهواز در گفت‌وگو با «موج» درخصوص آمار بیکاری و همچنین دلایل بالا بودن این آمار در استان خوزستان می‌گوید: «در حال حاضر وضعیت بیکاری در استان خوزستان با توجه به آمارهای موجود به طور میانگین بیش از ۲۵ درصد است.»وی با رد آمارهای متناقض ارایه شده در مورد بیکاری؛ می‌گوید: «آمارهایی که ارایه می‌شود در واقع آمارهای صحیحی نیست. در خوزستان میزان بیکاری حدود ۱۲ درصد اعلام می‌شود، ما این آمارها را به صورت قاطع رد می‌کنیم. آمارهایی که در مقاطع مختلف سنی از اداره کار شهرستان گرفته‌ایم، نشان می‌دهد در مقطع سنی ۱۵ تا ۲۹ سال، ۳۰ درصدی بیکاری داریم؛ اما این آمار به صورت میانگین در کل استان خوزستان بیش از ۲۵ درصد است. در این مورد وزرا در دوره‌های مختلف قول‌های زیادی داده‌اند که بیشتر از نیروهای بومی استفاده شود. متاسفانه مدیران دستورات مقامات بالا را اجرایی نمی‌کنند، به اضافه اینکه غیربومی بودن خود مدیران هم مساله است.»حسینی با تاکید بر لزوم استفاده از پیمانکاران بومی در پروژه‌های استان، اظهار داشت: «معضلات استان خوزستان با توجه به وضعیت بیکاری که در استان وجود دارد دو چیز است؛ یکی استخدام نیروهای غیربومی و دیگری عدم استفاده از پیمانکاران محلی است. اگر از پیمانکاران بومی استفاده شود، با توجه به اینکه پول پیمانکاران بومی در استان می‌ماند، گردش پول موجود در استان خود موجب ایجاد رونق اقتصادی خواهد شد؛ چرا که در حال حاضر در تمام کارهای انجام شده در استان، پول از استان خارج شده و وارد بانک‌های تهران و شهرهای بزرگ دیگر می‌شود. از طرفی، ایجاد اشتغال جدید که مشهود باشد هنوز اتفاق نیفتاده است و بدتر از آن حتی فرصت‌های شغلی موجود را هم داریم از دست می‌دهیم. لوله‌سازی خوزستان سه سال است که تعطیل است، تصفیه قند و شکر حدود دو سال است که تعطیل است و قند دزفول نیز در حال حاضر تعطیل شده است.»

بومی‌ها بی‌سهم از نفت

در همین زمینه، اخیرا خلیل حیاتی مقدم، نماینده بندر ماهشهر نیز در تذکری شفاهی در مجلس گفت: «نرخ بیکاری بر اساس اعلام دولت و منابع رسمی در امیدیه و بندر ماهشهر که بزرگ‌ترین صنایع پتروشیمی را با ۲۳/۵ درصد دارد، یک فاجعه است. الان ما دغدغه‌مان در ماهشهر، امیدیه و مناطق نفت خیز این است که کسی را اخراج نکنند. مرتبا دارند بچه‌های بومی را به بهانه‌های مختلف اخراج می‌کنند.»فارغ از اذعان این دو مسوول استانی بر تناقضات موجود در آمار ارایه شده توسط مرکز آمار ایران و آنچه در واقعیت وجود دارد، نکته مهم دیگری که در این دو اظهارنظر به چشم می‌خورد اشاره به ترجیح نیروهای غیربومی بر نیروهای بومی جهت استخدام است. مساله‌ای که شاید قدمتی به درازی عمر خود صنعت نفت در این استان داشته باشد و می‌شود گفت: ترجیع بند گلایه‌های مردم از مسوولان استانی و کشوری نیز بوده و هست. مسوولان استانی و کشوری نیز هرازگاهی، گویی تنها به فراخور نیاز وعده‌ها و قول‌هایی می‌دهند اما آنچه تاکنون پابرجا مانده گلایه‌های مردم است. حسینی نماینده اهواز درخصوص دلایل این امر می‌گوید:یکی از مهم‌ترین دلایل آن، این است که پالایشگاه و شرکت‌های بزرگی که در خوزستان هستند مثل نفت، فولاد و سایر شرکت‌ها، از پیمانکاران رتبه یکی استفاده می‌کنند که فقط در تهران وجود دارد. طبیعی است که شرکت‌هایی که رتبه‌های بالایی دارند نیروهای ثابتی نیز در اختیار دارند و در هر استان که پروژه‌ای را بپذیرند این نیروها را با خود به آنجا می‌برند.» حسینی در نظر نگرفتن سهمیه برای نیروهای بومی در استخدام‌های وزارت نفت را از دیگر دلایل این امر دانست و گفت: «استخدام‌ها در وزارت نفت به صورت سراسری است و هیچ سهمیه‌ای برای افراد بومی در نظر گرفته نشده است.»اما مسوولان شرکت‌ها و پیمانکاران و حتی برخی مدیران دولتی نظری دیگر دارند و داشتن تخصص و مهارت لازم را مهم‌ترین عامل ترجیح نیروهای غیربومی بر بومی می‌دانند. به عبارتی دیگر نیروهای بومی را نسبت به نیروهای غیربومی فاقد تخصص و مهارت لازم می‌دانند.

بیکاران بی‌مهارت

در همین رابطه، هرمز قلاوند، دبیرکل آموزش فنی و حرفه‌ای خوزستان در گفت‌وگویی با مهر، یکی از دلایل بیکاری در خوزستان را نداشتن مهارت لازم می‌داند به گفته وی؛ ۷۰درصد بیکاران استان خوزستان فاقد مهارت لازم هستند، به همین دلیل باید با افزایش آموزش‌های لازم عامل نداشتن مهارت را از میان بیکاران حذف کنیم. وی همچنین افزود: «سالانه ۳۰۰ هزار نفر در بخش خصوصی و دولتی خروجی آموزش‌های مهارتی در خوزستان هستند در حالی‌که ۷۰ درصد بیکاران فاقد مهارت هستند، به همین دلیل نباید اجازه دهیم که عامل بیکاری آنها بی‌مهارتی باشد.»با این اوصاف و با توجه به عدم دسترسی به اطلاعات و آمار دقیق و معتبر و نبود مطالعه و تحقیقی علمی در این خصوص، نمی‌توان قضاوت جامع و کاملی را در صحت و سقم ادعاهای هر دو طرف داشت، اما قراین و شواهد حاکی از آن است که کمبود نیروهای متخصص و ماهر در استان در جذب نیروهای غیربومی بی‌تاثیر نیست. علتی که خود معلول عدم بسترسازی مناسب و توسعه فرهنگی لازم در طول این یک قرن رفته از عمر صنعت نفت می‌باشد و واکاوی دلایل آن خود حدیثی مفصل است که گزارشی مستقل را می‌طلبد.

> **اگر مسوولان نتوانند به تعهد خود مبنی بر ایجاد ۱۷۰ هزار شغل به صورت واقعی در سال‌جاری عمل کنند با توجه به اضافه شدن فارغ‌التحصیلان و نیروی جوان جویای کار جدید به این آمار در سال‌های آتی، این مساله می‌تواند منجر به بحرانی اجتماعی - اقتصادی و غیرقابل کنترل شود**

اخراج یا تعدیل

سیدمحمد سادات‌ابراهیمی، نماینده شوشتر و گتوند در مجلس با بیان اینکه کارگران سد گتو ند از حقوق قانونی خود بهره‌مند نشده‌اند، گفت: «با به پایان رسیدن ساخت سد گتوند و بهره‌برداری از آن تا پایان خردادماه جاری، هشت‌هزار کارگر این پروژه به‌طور تدریجی اخراج می‌شوند.» وی همچنین افزود: «سد گتوند علیا در مراحل پایانی خود به سر می‌برد و به احتمال زیاد تا اواخر خرداد ماه آبگیری می‌شود. موقعی که آبگیری سد گتوند به پایان برسد، کارگران این پروژه به صورت پلکانی اخراج می‌شوند.»اخراج یا تعدیل نیروهای شاغل در سد گتوند مشتی نمونه خروار است از وضعیت نابسامان مناسبات و ضوابط بین نیروی کار و کارفرما. در واقع وجود واسطه‌های پیمانکاری و عدم قرارداد مستقیم با کارفرمایان و به تبع آن نبود امنیت شغلی برای کارکنان، کابوسی برای اکثر نیروهای کار و در نهایت اخراج یا تعدیل پایان تلخ این کابوس می‌باشد. در سال ۸۷ در جلسه‌ای با حضور فقهای شورای نگهبان، وزیران و کارشناسان با اضافه شدن بند (ز) به ماده ۲۱ قانون کار مصوب شد کارفرمایان با کاهش تولید و تغییرات ساختاری در اثر شرایط اقتصادی، اجتماعی و سیاسی می‌توانند قراردادهای کار کارگران را خاتمه دهند. مصوبه‌ای که در آن همه جوانب کار از جمله حقوق کارگران در آن لحاظ نشده است. به اتمام رسیدن برخی پروژه‌ها، تاثیر تحریم اقتصادی، کمبود منابع مالی جهت تامین مواد اولیه برخی صنایع و همچنین بالارفتن هزینه انرژی با شروع طرح هدفمندی یارانه‌ها منجر به رشد صعودی تعطیلی و به حالت نیمه کار درآمدن واحدهای صنعتی و تولیدی در یکی، دو سال اخیر در استان خوزستان شده است. بازگذاشتن دست کارفرمایان و پیمانکاران تامین نیروی انسانی جهت اخراج نیروها منجر به افزایش بیشتر آمار بیکاری و در نهایت احساس فقدان برنامه و رویکردی مناسب جهت حفظ اشتغال ایجاد شده است.

برنامه‌های دولت

از ابتدای شروع به کار دولت نهم و دهم یکی از مهم‌ترین شعارها ایجاد اشتغال و پایین آوردن نرخ بیکاری بوده است. شعاری که هر سال پررنگ‌تر از سال قبل بوده و امسال نیز پررنگ‌تر می‌نماید؛ ایجاد ۲/۵ میلیون شغل در سال‌جاری. سهم خوزستان از این شعار نیز ایجاد ۱۷۰ هزار شغل می‌باشد. در همین زمینه، چندی پیش حجازی استاندار خوزستان در اظهار نظری گفته بود: «برای امسال تعهد اشتغال ما در استان ۱۳۷ هزار نفر بود، در حالی‌که شورای اشتغال کشور رقم ۱۹۰ هزار فرصت شغلی را به ما ارایه کرد ولی ما اعلام کردیم چنین رقمی برای ایجاد اشتغال فوق‌العاده بالاست. انتظار داریم با کمک و مساعدت دستگاه‌های اجرایی استان بتوانیم به رقم ایجاد۱۷۰ هزار فرصت شغلی برای سال ۱۳۹۰ دست پیدا کنیم. سال گذشته در بخش اعتبارات بانکی برای ایجاد اشتغال با مشکل مواجه شدیم ولی با این وجود بیش از ۸۰ هزار فرصت شغلی ایجاد کردیم.»رییس کارگروه اشتغال استان خوزستان همچنین تصریح کرد: «متاسفانه برخی مدیران استان خوزستان تعصبی به این استان ندارند و این بی‌تعصبی‌ها باعث شده بسیاری از واحدهای تولیدی ما در آستانه ورشکستگی قرار بگیرند.» به زعم اکثر کارشناسان مسایل اقتصادی، ایجاد اشتغال با رشد اقتصادی ارتباط مستقیم دارد و رشد اقتصادی نیز در گرو رونق بخش تولید است، حال با این پیش فرض و با توجه به اینکه ایشان اذعان دارند اکثر واحدهای تولیدی در حال تعطیلی‌اند و به تبع آن رشد اقتصادی نیز باید با رکود همراه باشد، این سوال پیش می‌آید که چگونه و با چه مکانیزمی در سال گذشته ۸۰ هزار شغل ایجاد شده است؟ و مهم‌تر اینکه؛ با کدام رویکرد قرار است در سال‌جاری ۱۷۰ هزار شغل جدید ایجاد شود؟ با توجه به گفته‌های آقای حجازی حلقه مفقوده این معادله متناقض را باید در اعطای تسهیلات به بنگاه‌های زود بازده جست‌وجو کرد. بنگاه‌هایی که از ابتدای تشکیل و اجرا با انتقادهایی جدی روبه‌رو بوده و هست و به دلایلی چند از جمله غیرکارشناسی بودن برخی از این طرح‌ها، عدم نظارت لازم در هزینه کردن تسهیلات در محل مصوب و همچنین کمبود اعتبارات کافی جهت پرداخت تسهیلات، بعضا نتیجه‌ای جز کاهش آمار بیکاری به صورت کاذب دربر نداشته است. شاهد این مدعا، رشد روز افزون و تصاعدی آمار بیکاری در چند سال اخیر است و همین مساله زنگ خطری جدی است برای مسوولان و دست‌اندرکاران؛ چرا که اگر مسوولان نتوانند به تعهد خود مبنی بر ایجاد ۱۷۰ هزار شغل به صورت واقعی در سال‌جاری عمل کنند با توجه به اضافه شدن فارغ‌التحصیلان و نیروی جوان جویای کار جدید به این آمار در سال‌های آتی، این مساله می‌تواند منجر به مسئله‌ای اجتماعی -اقتصادی و غیرقابل کنترل شود.

رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن استان کرمان عنوان کرد

سرمایه‌گذاران در پله‌های ادارات سرگردان می‌شوند

عباس آقاملایی، کرمان: رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن استان کرمان گفت: سیاست اتاق بازرگانی و صنایع و معادن این استان توسعه صادرات است اما اگر خواهان توسعه و تقویت صادرات هستیم باید ابتدا به افزایش تولید و اشتغال توجه کنیم. محسن جلال‌پور با بیان اینکه یکی از وظایف اتاق بازرگانی فراهم‌سازی فضای مناسب در جهت سرمایه‌گذاری است، گفت: به منظور فراهم ساختن امکان جذب سرمایه‌گذار باید تمامی امکانات شهری از جمله امکانات آموزشی، رفاهی و تفریحی و زیباسازی در یک شهر وجود داشته باشد و به عبارتی همه این موارد باید در کنار هم رشد کنند تا سرمایه‌گذاران در استانی چون کرمان اقدام به سرمایه‌گذاری کنند. وی در همین رابطه به موانع به وجود آمده برای سرمایه‌گذاران در استان کرمان افتاده کرد و اظهار داشت: اصولا سرمایه‌گذاران ما در پله‌های ادارات و سازمان‌ها سرگردان هستند و فضای اداری استان در شرایط کنونی باید به دید ملاحظه‌گر به سرمایه‌گذاران بنگرد. باید پیچیدگی‌ها و موانع اداری از مقابل سرمایه‌گذاران برداشته شود تا آنها راغب به سرمایه‌گذاری شوند و امیدوارم مشکلات موجود در برابر سرمایه‌گذاران برطرف شود تا آنها کار خود را در کرمان بهتر انجام دهند. او به حمایت اتاق بازرگانی از شرکت‌های سرمایه‌گذار اشاره کرد و افزود: از شرکت‌های سرمایه‌گذاری با مشخصه‌ها و تعاریف خاص حمایت می‌کنیم، مثلا این شرکت‌ها در وهله نخست نباید سیاسی باشند و صرفا در جهت توسعه استان کار خود را آغاز کنند. همچنین اعضای این شرکت‌ها باید کارت عضویت اتاق بازرگانی استان را دارا بوده و از فعالان این حوزه باشند. نایب‌رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران خاطرنشان کرد: این شرکت‌ها باید طرح و برنامه چهارساله خود را به اتاق کرمان ارایه کنند و برای انجام فعالیت خود مجوز لازم را در اختیار داشته باشند. جلال‌پور با اشاره به تشکیل یک کارگروه به منظور انجام کار کارشناسی در این طرح گفت: استان ظرفیت بالایی برای سرمایه‌گذاری دارد، اما ابتدا باید شرایط لازم برای سرمایه‌گذاری فراهم باشد. وی تاکید کرد: برخلاف برخی اخبار و شایعات، حمایت اتاق درخصوص شرکت‌های سرمایه‌گذاری، ورود اتاق استان به کار اجرایی نیست، بلکه پشتیبانی از کار سرمایه‌گذاری است. نایب‌رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران در رابطه با انتخابات اتاق ایران و صحبت‌ها و حاشیه‌های مطرح شده عنوان کرد: بخش خصوصی کشور آنقدر درک و فهم دارد که سرنوشت خود را با یک سفر، میهمانی و پذیرایی گره نزند. جلال‌پور درخصوص سفر روسای اتاق‌های ایران به استان کرمان پیش از برگزاری انتخابات اتاق ایران افزود: تنها ۳۰ نفر از ۴۰۰ فعال اقتصادی کشور در سفر کرمان حضور داشتند و کرمان چهاردهمین استان میزبان روسای اتاق‌های ایران بود. او با بیان اینکه فعالان بخش خصوصی کشور به کسی باج نمی‌دهند، اظهار داشت: بسیار خوشحالم که پس از ۱۰۵ سال قدمت اتاق کرمان، فردی به عنوان نایب‌رییس وارد هیات رییسه اتاق ایران شده است. وی در ادامه با مثبت ارزیابی کردن ظرفیت‌ها و توانمندی‌های استان کرمان برای حضور در بازارهای جهانی گفت: با ارزیابی صورت گرفته مشخص شد در شرایط کنونی امکان همکاری و تعامل با اروپایی‌ها وجود ندارد و به این دلیل اتاق سه گروه کشورها برای همکاری و حضور در بازارهای آنها مورد بررسی قرار داده است. او در این مورد خاطرنشان کرد: در گروه نخست کشورهای حوزه خلیج‌فارس قرار گرفتند، در این کشورها ایرانی‌های زیادی حضور دارند که این مساله ظرفیت خوبی را برای همکاری در بازارهای مختلف برای استان و کشور ایجاد می‌کند. جلال‌پور کشورهای خاوردور و «سی.آی.اس» را گروه دوم کشورهای مقصد توسعه سیاست‌های اتاق استان عنوان کرد و افزود: کشورهای چین، روسیه، ارمنستان، ترکمنستان و قرقیزستان از جمله این کشورها محسوب می‌شوند.

خبر

فرودگاه بین‌المللی همدان خاک می‌خورد

■ **مهر:** فرودگاه بین‌المللی همدان که آوازه بین‌المللی بودن را به دنبال خود یدک می‌کشد، از برقراری پروازهای خارجی محروم است و پروازهای داخلی آن نیز در ایام هفته کمتر از انگشتان دست است. اندیشه پرواز به آسمان‌ها و رهایی از زمین از دیرباز در ذهن آدمی وجود داشته است و در افسانه‌های اساطیر یونان و روایات باستانی این آرزوی دیرین بشری به خوبی مشاهده می‌شود. کمتر کسی پیدا می‌شود که اهمیت و ارزش کوتاهی مسافرت هوایی را حتی یک‌بار تجربه نکرده باشد. شاید بارها از بزرگ‌ترها، پدر بزرگ، مادر بزرگ و خویشان و اقوام در رابطه با سفرهای هوایی به عتبات عالیات، خانه خدا و دیگر مناطق ایران یا حتی دنیا شنیده‌ایم و چهره رضایتمند آنان را مشاهده کرده‌ایم که از پرواز با هیجان خاصی یاد می‌کنند. برخورداری از این تکنولوژی برتر و این موهبت تکنیکی و هوشمندانه انسان‌ها، قایل به ایجاد امکاناتی است که شروع آن با احداث یک باند آغاز می‌شود و به تجهیزات ناوبری و کمک ناوبری مجهز و با ایجاد ترمینال و خدمات اصطلاحا هنرلینک آماده خدمت‌رسانی به انسان‌ها می‌شود.

ناگفته پیداست که ضرورت احداث فرودگاه در اجتماع امروز برای خدمات بهینه و سریع به مردم، جز لاینفک یک اجتماع پیشرفته است و باید تمام امکانات برای مهیا شدن این مهم در منطقه فراهم شود. در همین خصوص نیز بیراه نیست اگر عنوان شود که توسعه همه جانبه همدان در گرو توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل هوایی است. همدان با دارا بودن بیش از یک میلیون و ۸۰۰ هزار نفر جمعیت دارای یک فرودگاه در شهر همدان است بر اساس آخرین اعلام مدیر فرودگاه همدان، روزانه کمتر از تعداد انگشتان یک دست پرواز دارد. فرودگاه همدان نیاز به اعتبارات بیشتر برای ساخت و بهینه‌سازی تاسیسات زیربنایی خود دارد کما اینکه در نیمه اول اردیبهشت ماه سال‌جاری و در بازدید مدیرعامل شرکت فرودگاه‌های کشور از فرودگاه همدان اولویت‌بندی پروژه‌های عمرانی فرودگاه همدان مورد تاکید قرار گرفت و بر اجرای پروژه‌های نیمه تمام این فرودگاه تاکید شد. در این بازدید راه‌اندازی تاسیسات مرکزی فرودگاه همدان ضروری عنوان شد و تاکید بر اینکه باید راه‌اندازی ساختمان تاسیسات مرکزی فرودگاه همدان در صدر برنامه‌ها قرار گیرد مورد درخواست واقع شد. در همین بازدید بود که مدیر فرودگاه همدان تکمیل ساختمان فرودگاه همدان را نیازمند هشت میلیارد و ۲۰۰ میلیون اعتبار دانست.

اما آنچه در این گزارش به آن پرداخته می‌شود اینکه فرودگاه بین‌المللی همدان که سال‌ها عنوان بین‌المللی را با خود یدک می‌کشد امسال نیز برای اعزام حجاج آماده خدمات‌رسانی نیست و زایران برای سفر به سرزمین وحی باید از فرودگاه تهران اعزام شوند. مسافران حج امسال از چندین ایستگاه پروازی در کشور به مقصد عربستان پرواز می‌کنند که نام فرودگاه همدان با وجود تصور زایران مبنی بر اعزام آنان از همدان در میان این ایستگاه‌های پروازی نیست و ظاهرا مسوولان کشوری فرودگاه همدان را هنوز قبول ندارند و تا رفع مشکلات آن باید صبر کرد. این رویداد درحالی رخ می‌دهد که شهرهایی مانند بوشهر، بندرعباس و رشت هر کدام با حدود هزار مسافر از فرودگاه شهرهای خود عازم این سفر هستند و نام این شهرها در میان ایستگاه‌های پروازی قرار دارد در حالی‌که همدان به تنهایی به اندازه این سه شهر مسافر دارد و هنوز فرودگاه آن دارای زیرساخت‌های لازم برای انجام این سفر نیست. مشخص است که توان استقبال مردم از فرودگاه وجود دارد، اما فرودگاه همدان هنوز برای خدمات دهی مستمر و مورد انتظار به مردم همدان آماده نیست و گویا قرار نیست به این زودی‌ها در ردیف فرودگاه‌های مطرح کشور و بین‌المللی قرار گیرد و هنوز هم مشخص نیست که چه موقع راه ارتباطی مسافران و گردشگران داخلی و خارجی به همدان باز خواهد شد؟!

به تعبیر دیگر شاهرگ حیات استان همدان وابسته به وجود قلب تپنده‌ای به نام فرودگاه بوده و این را لازمه پیشرفت و توسعه این منطقه دانسته و معتقدیم که این استان به واسطه استعدادهای بالقوه و منحصر به فرد تاریخی، معدنی و اقلیمی و از طرفی به واسطه مرکزیت در بین استان‌های غرب کشور با جمعیت یک میلیون و ۸۰۰ هزار نفر یکی از شایسته‌ترین مناطق است که باید به ایجاد فرودگاهی واقعا بین‌المللی در آن فکر کرد. آنچه ذکر آن لازم به نظر می‌رسد اینکه استان همدان در فصل بهار شاهد حضور سرپرست وزارت راه و ترابری و معاون اول رییس‌جمهور در این دیار بود که حضور آنان می‌توانست فرصتی برای احیای فرودگاه همدان باشد اما از دست رفت. در سفر سرپرست وزارت راه به همدان، وی در پاسخ به سوالی مبنی بر برنامه‌های وزارت راه برای توسعه فرودگاه همدان اظهار بی‌اطلاعی کرد و مسایل فرودگاه همدان ناگفته باقی ماند. در سفر معاون اول رییس‌جمهور به استان همدان نیز مشکلات فرودگاه همدان از نظر دور ماند و در حالی که استاندار همدان در روزهای قبل از حضور محمدرضا رحیمی بررسی وضعیت فرودگاه همدان را از برنامه‌های این سفر عنوان کرده بود هیچ تصمیمی که رسانه‌ها نیز در جریان آن قرار گیرند رخ نداد و همچنان فرودگاه همدان چشم انتظار حمایتی است تا شاید روزی به جایگاه واقعی خود در توسعه استان همدان دست یابد.